

לא היה חוטא הוא היה זוכה להיכנס בחיי חיותו לגן עדן. **בְּגִין כִּף פְּעֵי בַר נָשׁ, כִּד אִיהוּ אֲשֶׁתְּכַח בְּהֵאֵי עֲלָמָא, לְדַחֲלָא מִן מַאֲרִיָּה, וְלֹאֲסַתְפֹּלָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּעוֹבְדוּי, וְיִיתוּב מְנַיְיָהוּ קַמֵּי מַרְיָה** ומשום כך צריך האדם שעוד כאשר הוא נמצא במיטבו בעולם הזה לירא מקונו ע"י שהוא יסתכל בכל יום ויום בחשבון הנפש של מעשיו שבזה הוא ישוב עליהם בתשובה שלימה לפני קונו.

צריך לברך את הקב"ה לפני שתצא הנפש מהעולם כמו שבקש דוד המלך **כִּד אֲסַתְפֹּל דְּדוֹד מְלָכָא בְּאִינוּן דִּינִין דְּבַר נָשׁ, כִּד אֲסַתְלָק מִהֵאֵי עֲלָמָא** וכאשר הסתכל דוד המלך באלו הדינים שמגיעים אל האדם כאשר הוא מסתלק מהעולם, **אֶקְדִּים וְאָמַר**, (תהלים קג) **בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה, עַד דְּלֹא תַפּוּק מִעֲלָמָא, הַשְׁתָּא דְאַנְתָּ אֲשֶׁתְּכַחַת עִם גּוֹפָא** או הוא הקדים ואמר ברכי נפשי את ה' דהיינו שתקדים נפשי לברך את הקב"ה עוד בטרם שהיא תצא מהעולם שהוא כאשר נמצאת הנפש יחד עם כל אברי הגוף. **וְכָל קְרַבֵּי אֶת שֵׁם קְדָשׁוֹ, אַתּוּן שְׂיִיפֵי דְמִשְׁתַּתְּפֵי בְרוּחָא** ומש"כ 'וכל קרבי את שם קדשו' פירושו שאתם האברים שמשתתפים עם הגוף, **הַשְׁתָּא דְאַשְׁתְּכַחַת עִמְכוּן, אֶקְדִּימוּ לְבָרְכָא שְׁמָא קְדִישָׁא, עַד לָא יִמְטִי זְמַנָּא, דְּלֹא תִיכְלוּן לְבָרְכָא לֵיהּ, וְלֹאֲדָאָה עֲלֵיכוּן** עכשיו שהנפש נמצאת עימכם תקדימו

לברך את השם הקדוש עוד בטרם שיגיע זמנכם שאז לא תוכלו לברך אותו ולהודות על מה שיש לכם כגון ברכת פוקח עורים מתיר אסורים וכדו' (רמ"ק).

מקשה מדוע אסור לנזיר לאכול ענבים והרי הם לא משכרים

תָּא חַיִּי אִישׁ כִּי יַפְלִיא לְנִדּוּר נֶדֶר, נָזִיר דְּאֶקְדִּים בְּהַאי עֲלָמָא, לְאַתְקַדְשָׁא בְּקִדּוּשָׁה דְּמֵאֲרִיהּ בא וראה שהנה

כתוב 'איש כי יפליא לנדור נדר' ופירושו שהוא הקדים בהיותו בעולם הזה בכדי להתקדש בקדושת קונו בזה שהוא התנור ונבדל מכל הבלי העולם הזה ומשאר איסורים ומשא"כ

ששאר הנשמות נבדלות מזה רק לאחר הסתלקותם ולא בחיי חייותם (רמ"ק) (במדבר ו)

מֵיַיִן וְשֶׁכֶר יִזִּיר חוּמֵץ יַיִן וְגו' . הָכָא אֵית לְאַסְתַּפְּלָא,

כִּיּוֹן דְּאָסִיר לִיהּ חֲמָרָא, עֲנָבִים לָמָּה והנה על מש"כ מייין ושכר יזיר

חומץ יין וגו' על פסוק זה יש להתבונן מאחר שקשה שמכיון שאסרה התורה לנזיר לשתות

יין אז למה נאמר שאסור לו גם ענבים הרי עיקר האיסור הוא בכדי שלא ישתכר ועי"כ ישכח

את ה' והרי ענבים אינם משכרים (רמ"ק). **דִּהָא בְּכַהֲנֵי פְתִיב יַיִן וְשֶׁכֶר**

אֶל תִּשֶׁתּוּ וְגו', יְכוּל עֲנָבִים נָמִי לָא, בְּעֲנָבִים שָׂרִי . הָכָא

לְנָזִיר, מַאי טַעְמָא אָסֵר לִיהּ עֲנָבִים כי הרי בכהנים נאמר יין ושכר

על תשת וגו' ודרשו חז"ל יכול שאסור להם גם ענבים (רסז) וביארו חז"ל שאין הדבר כן

אור הרשב"י

[רסז] וכדאיתא בכריתות דף יג עמוד ב' ת"ר: אפילו מנתו? ת"ל: ושכר, אין אסור אלא כדי יין ושכר אל תשת - יכול אפילו כל שהוא, לשכר, וכמה כדי לשכר? רביעית יין בן מ' יום,

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

מאחר שרק יין ושכר אסור להם ולא ענבים ואם כן כאן מה הטעם שאסרה התורה לנוזר

לאכול ענבים.

היין והשכר והענבים הם אחוזים בצד אחד של הגבורות ומשום כך הנזיר שמעורר רחמים צריך לפרוש מהם

אֵלֶּא, עֹבְדָא דָּא, וּמְלָה דָּא, רְזָא עֲלָאָה הוּא, לְאַתְפָּרְשָׁא מִן דִּינָא בְּכֻלָּא אלא המעשה הזה והדבר הזה

שצריך הנזיר לפרוש מהענבים הוא סוד עליון כי בזה הנזיר צריך להיפרד מהדין בכל.

וְהָא יְדִיעָא הֵהוּא אֵילָנָא דְחָב בִּיָּה אָדָם קְדַמָּאָה,

עֲנָבִים הָוּוּ והרי ידוע שאותו אילן שחטא בו אדם הראשון היה ענבים [ריו]. **וְדָא**

הוּא רְזָא דְמְלָה, דְּהָא יֵין וְשֹׁכֵר וְעֲנָבִים, בְּסִטְרָא חַד

אַתְאַחַדוּ וסוד הדבר הוא שהרי יין ושכר וענבים הם כולם אחוזים בצד אחד של

הגבורה. **יֵין לְעֵילָא וְאוֹקְמוּהָ** כי היין אחוז בבינה למעלה שממנה התעוררות

הדינים ובה הוא סוד יין המשמח וכמו שכבר למדנו. **שֹׁכֵר לְשִׁמְאַלָא, דְּהָא**

שֹׁכֵר מִיֵּין נִפְקָא והשכר אחוז בגבורה שבשמאל כי הרי זה השכר הוא יוצא מהיין

אור הרשב"י

רבי נחמיה אומר: תאנה היתה, שבדבר שנתקלקלו בו נתקנו, שנאמר ויתפרו עלה תאנה; רבי יהודה אומר: חטה היתה, שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן.

אם כן מה ת"ל יין? לומר לך, שמוזהרין עליו כל שהוא ומוזהרין עליו מגתו.

[ריו] כדאיתא בברכות דף מ' עמוד א' דתניא אילן שאכל ממנו אדם הראשון, רבי מאיר אומר: גפן היה, שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין, שנאמר: וישת מן היין ושכר;

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ומשום כך השכר הוא בגבורה שיוצא מהיין האחוז בבינה וזה השכר הוא סוד יין המשכר שהם דינים קשים (רמ"ק). **עֲנָבִים דְּכַנִּישׁ פִּלְהוּ לְגַבֵּייהוּ, וְדָא הוּא**

אֵילָנָא דְחַב בֵּיהּ אָדָם קַדְמָאָה והענבים אחוזים במלכות שהיא כונסת את כל הגבורות אליה כדוגמת הענבים הכונסים לתוכם את היין והשכר וזה היה האילן

שחטא בו אדם הראשון כי ע"י שהוא אכל מעץ הענבים האחוזים במלכות אז הוא פגם בה (מק"מ). **בְּגִין כֵּן פִּלְא בְּחַד סִטְרָא אֲתֵאָחַד** ומשום כך היין והשכר

והענבים הם אחוזים בצד אחד של הגבורות ומשום כך הנזיר שמעורר רחמים הוא צריך לפרוש מהם (מק"מ). **וְאִי תֵימָא דְהֵאִי נְזִיר שְׂבִיק מְהִימְנוּתָא**

עֲלָאָה ואם תאמר שהרי זה הנזיר הוא עוזב את האמונה העליונה ע"י שהוא פורש מהיין והשכר והענבים שהם בסוד בינה גבורה ומלכות שבזה יוצא שהוא מפריד את הספירות

ומקצץ בנטיעות (רמ"ק). (ס"א כלום) **לָאוּ הֲכִי, אֲלָא לָא אֲתֵחֲזִי בֵּיהּ** **עוֹבְדָא מִסִּטְרָ שְׂמַאלָא כְּלוּם** אלא אין הדבר כן כי בפרישת הנזיר מהם

הוא לא מראה את מעשה הדין ופעולתו מצד השמאל ולא כלום, דהיינו שהנזיר שמעורר רחמים מא"א הוא לא מפריד את עצמו מעצם הספירות של הגבורות אלא הוא נבדל מפעולת הדין שהם פועלות והוא נאחז בהם רק ע"י מה שהם נכללות עם צד החסד (רמ"ק).

הנזיר צריך לגדל שיער ראשו וזקנו כי הוא בסוד א"א ולפרוש מהיין והשכר והענבים בחינת גבורה

תָּא חֲזִי, דְהֲכִי אוֹלִיפְנָא מִסְפָּרָא דְרַב הַמְּנוֹנָא סָבָא, **וְהֲכִי הוּא** בא וראה שכך למדנו את סוד הנזיר בספרו של רב המנונא סבא